

Kunnes viina meidät erottaa?

Julkaistu 30.10.2019

Olemme työssäkäyvä, aikuinen pariskunta. Suhteen alussa minulla ei ollut varsinaisesti kokemusta alkoholismista. Ehkä siksi en tunnistanut tarpeeksi hyvin tuurijuoppouden varoitusmerkkejä, joita parin-kolmen päivän lähikuppila-kotisohva-putki olisi voinut antaa. Lisäksi suunnilleen ensimmäisen vuoden ajan juominen saattoi pysyä kohtuuhyvin kontrollissa kun olimme yhdessä, mutta tuntosarvet olivat kuitenkin koholla, että ihan normaalia tällainen ei taida olla.

Kun muutimme yhteen viitisen vuotta sitten, tilanne alkoi pikkuhiljaa pahenemaan. Mies valitti kun en osannut kertoa tunteistani, mikä tarkoitti etten julistanut rakkauttani ääneen. Ymmärrän tämän hyvin, olen muutenkin hitaasti lämpenevä, ja alkoholinkäyttö oli alusta asti herättänyt huolen ja varovaisuuden, että mitenköhän tässä vielä käy.

Ensimmäinen kierre alkoi olla valmis: mies koki ettei saa rakkautta, minä koin että viina on suhteemme kolmas pyörä, mikä sai minut etäännyttämään, ja tämä ehkä tarjosi lisäsyyn juomiseen. Pari-kolme vuotta sitten tilanne oli jo se, että tämän tuurijuopon juomisväli oli keskimäärin joka toinen viikonloppu, koska miehen lapset olivat meillä joka toinen viikko. Eli usein se kahdenkeskinen viikonloppu löytyi joku syy, meno tai tapahtuma, mikä perusteli juomisen. Yhteiset menot päättyivät useimmiten siihen, että minä istuin loppuillasta valmiina lähtemään kotiin jo aikaa sitten, kun mies halusi "vielä yhden".

Romanttisia illanviettoja ei ollut, koska parin juoman jälkeen viina alkoi aina näytellä pääosaa. Tämä jatkui sitten monesti vielä kotona seuraavana päivänä, ja ehkä sitä seuraavanakin. Yleensä mies joi niin pitkään että sammui, ja hetken torkuttua lasillinen olikin taas sopivasti käden ulottuvilla.

Tällainen toisen naisen rooli baarin pöydässä nuokkuen ei pidemmän päälle houkutelut, joten yhteiset menot ja illanvietot ovat hiipuneet. Suunnittelin myös omat menoni sen mukaan milloin juomisriski on pienimmillään ja silloin uskalsin lähteä ulos tai matkoille. Muutoin oli parhaimmillaan neljän päivän ryyppyputkia kotona, jolloin toisaalla ollessa mietin, että jääkö hella päälle, ulko-ovet auki tai vetäkö ukko portaissa lipat ja makaa kotona pää auki.

Ensimmäinen kierre on meillä edelleen menossa, kuten myös toinen kierre: lupaus lopettaa tai ainakin vähentää, mikä toimii hetken, sitten tapahtuu repsahdus ja morkkis parista ekasta repsahduksesta. Kolmannesta ei enää välttämättä, ja neljännen jälkeen asiasta ei enää edes keskustella. Kunnes juomisväli tihenevät taas ja tietyn pisteen jälkeen lupaus lopettamisesta tai ainakin vähentämisestä on jälleen tehty. "Alkoholismi on paheneva sairaus" saa mieltämään - haluanko jäädä odottamaan että juominen on ehkä joskus päivittäistä? Vai pidäkö vielä yllä toivoa, sillä alkoholistin kumppanit ovat toivomisen parhaita asiantuntijoita.

Alkoholistin kanssa yhdessä oleminen on epä-olemista: epävarmuutta, epäluottamusta ja epätoivoakin, sekä näiden lisäksi surua, turhautumista, huolestumista, pettymystä ja vihaa. On ainakin kaksi tapaa reagoida toisen juomiseen: joko suuttumus ja riitely, tai vetäytyminen, mikä tarkoittaa myös henkisen välimatkan ottamista. Itse olen valinnut jälkimmäisen, koska koen ettei riitelystä ole kuitenkaan mitään hyötyä. Sen sijaan välimatkaa ottamalla olen suojannut itseäni; jos tunnen vähemmän toista kohtaan, niin juomisen aiheuttama pettymys ei tunnu yhtä musertavalta. Etäisyys tosin pysyy, se ei häviä toisen krapulan mukana, vaan se jää odottamaan aina sitä seuraavaa kertaa, oli se sitten parin päivän päästä, viikon, tai kuukauden kuluttua. Koska ainahan se kuitenkin tulee.

Olen koettanut miettiä ratkaisuja, mutta tullut siihen tulokseen, ettei niitä taida olla. Mikään mitä minä teen ei saa toista raitistumaan, ellei hän itse sitä tahdo - vai onko yksikään puoliso rakastanut toisen terveeksi alkoholismista? Entä mikä sitten estää lopettamisen; häpeä, ylpeys, pelko, vai pelkästään se viinanpiru olkapäällä? Toisen ihmisen näkökulmasta alkoholi tuntuu juopon suurimmalta rakkaudelta, koska siitä halutaan pitää kiinni viimeiseen asti. Sen vetovoima voi olla suurempi kuin oman puolison tai perheen. Samalla alkoholisti rakentaa tyhjistä pulloista muuria myös itsensä ympärille. Ja kas, näin viina erottaa jälleen toisistaan vanhemmat ja lapset, avioparit, sekä rakastavaiset.

Nimimerkki:

Alamäkeen, ylämäkeen vai umpikujaan

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/laheisten-tarinat/kunnes-viina-meidat-erottaa>